

Pomoč v sili.

„Dokler ne plačate stanovanja, vas ne izpustim v sobo!“

„Pardon! Prišel sem samo vprašat, če me je že iskal pismonosec z denarjem!“

„Še ne!“

„Toraj pa z bogom!“ Grem sam na pošto po denar!“

„Prosim, prosim, gospod Fric, kar v sobo pojdite, pa doma počakajte, da pride pismonosec!“

PRESNETA KRATKOVIDNOST.

(Ferdo Plemič.)

Zakaj ne nosite naočnikov, če ste kratkovidni!" zagrmel je moj dobrodušni šef nad menoj, ko sem mu prinesel nekega dne v podpis nekov akt, ki ga je bil že prej ta dan pregledal in podpisal, prav mastno podpisal, kakor je že njegova navada.

„Ej, do sedaj jih pač nisem rabil“ se izgovarjam.

„Le kupite si jih le, prihranjena vam bo marsikaka blamaža, ki sem jo jaz doživel radi presnete svoje kratkovidnosti. Ha, ha, če se spomnim! Ha, ha, čujte, čujte!“

Sedel sem mu nasproti in on je pričel.

„V najboljših letih sem bil, pravi junak, a še neoženjen. To mi je delalo preglavice. Oženiti se moraš, dobro ženko si moraš izbrati, tako sem mōdroval. Da, ženko, to je bil pa križ. Po mestu sem bil malo znan v društva sem le zahajal, ko veselje ni bilo in tako sem prišel s tukajšnjimi devojkami malo v dotiko. A brez ženke ni ženitve, to mi boste potrdili.“

„Vsekakor!“

„Kje tedaj iztakniti takega zlodja, to je angelja, sem hotel reči. Uprav ko sem bil sredi teh in sličnih razmōtrivanj, pristopila je oddelku, kjer sem jaz služboval, nova uradnica. Nič je ne bom hvalil, a mikavno dekle, in pridno je bilo tudi. Pričel sem občevati z njo, sicer uradno, a pogosto. Šment, lepe oči je imela, posebno če me je pogledala tako po strani. Ta bi bila zate, sem si dejal, samo če zna — kuhati. Tu mi tudi pritrdite.“

„Vsekakor!“

„V tem času sem premenil stanovanje, najel sem sobo v široki ulici R. Nekega jutra slonim na vse zgodaj v oknu ter vlečem na debelo iz svoje dijaške lule. Kar se na nasprotni strani ulice odprejo veternice na pol in gola bela roka se prikaže in izpraši dolgo brisalko. Aha, si mislim, dobra ženka zgodaj vstaja in pospravlja; take bi ti bilo treba. Kmalu na to se odprejo veternice popolnoma in mlada devojka se prikaže na oknu v jutranji obleki. Obraza ji nisem mogel razločevati, zato sem bil prekratkoviden, a očal tedaj nisem nosil, dasi bi mi bile potrebne kakor vam sedaj. To mi pritrdite.“

„Vsekakor!“

„Zato sem pa občudoval njeno vitko telo in sicer toliko časa, da bi skoro zamudil uradne ure. Nu, sedaj sem pričel mojemu vis-a-visu grozno dvorjanit. Kimal sem ji zjutraj z glavo v pozdrav in zvečer — žvižgal ji dijaške napeve. Zaljubil sem se bil docela v njo. Križ pa sem imel v uradu. Prej omenjeno pogosto občevanje z novodošlo uradnico, mi je bilo sedaj nadležno. Zdelo se mi je, da se nosi dekle že s tajnimi naklepi na mojo osebno prostost, in to mi je bilo žal. Začel sem se je izogibati in ji kratko in rezko odgovarjati. Začetkoma me je začudeno pogledovala, kasneje pa se začela prikrito, a kaj ironično smehljati. To ujezi človeka, kaj ne?“

„Vsekakor!“

„Čakaj, si mislim, smejala se mi ne boš, koj poročim svoj vis-a-vis, če je le še količkaj prost. Napišem v tem smislu pisemce njeni materi in oddam vse skupaj hišniku njenega stanovanja, ker za priimek nisem znal. Hišnik je zadevo povoljno rešil; drugega dne že dobim odgovor od gospe s povabilom oglasiti se pri njej v nedeljo. Odpravim se res tedaj svečano oblečen do gospe. Prijazno me sprejme, jaz se ji predstavim in ponovim svojo prošnjo. Zadovoljna je bila, a rekla je, da ima pač njena hči odločilno besedo pri tej stvari. Poklicala jo je, srce mi je trepetalo. Tu se odpro vrata in — o ti moja presneta kratkovidnost! — v sobo stopi moj vis-a-vis in novodošla uradnica v jedni osebi. Blamiral sem se.“

„Vsekakor!“

„Sicer sem ostal kljubu temu pri svojem mnenju in moj tedanji vis-a-vis je sedanja moja soproga. A od takrat nosim vedno očali, da se mi kaj neugodnega ne pripeti zopet. In to priporočam i vam.“

Tako skonča moj šef svojo dogodbico, prime za pero in — na ga vraga! — kljubu očalom podpiše že podpisani akt še enkrat prav mastno pod prvim svojim podpisom.

Nedeljski lovec Zajčjismeh gre na lov. Po poti sreča prijatelja.

„Kam pa kam?“

„Na lov!“

„Ha, ha, ha, ti pa tvoj lov!“ Kosmatega snem vsakega, ki ga ti ustreliš.“

Nedeljskemu lovcu Zajčjesmehu je bila sreča mila, ubil je divjega goloba in ga prinesel prijatelju.

„Na, zdaj ga pa snej kosmatega!“

„Ha, ha, ha! kako ga bom snedel kosmatega, ko je pernat!“

Anno 1824.

Stotnik: „Miha, glej, tam gre sovražnik. Nameri top in ustrelj vanj!“

Topničar Miha: „I, zakaj pa, gospod gautman, da bo, potem tudi on na nas streljal?“

Gospod Mirovič sloni na oknu in vidi svojega prijatelja Zmuzneta prihajati v hišo. Hitro naroči dekli, naj utaji njegovo prisotnost nasproti Zmuznetu. Dekla točno izpolni naročilo. Drugega dne se prijatelja srečata.

Zmuzne: „He, he, kje pa si bil včeraj popoldne? Iskal sem te doma.“

Mirovič: „Sejo sem imel, važno sejo.“

Zmuzne: „Sejo! Aha, sedaj razumem, zakaj si pustil glavo doma na oknu!“

Prehitro.

Sneg je zamel vas čez in čez. Udova Petelinova kuhala je večerjo ob ognjišču. Solze jo zalijejo, ko se spomni svojega ranjega.

„Oj, kako je bil dober! Bog mi daj kmalu jednakega!“

Tu zahrešči nekaj v dimniku in na ognjišče pade drvar, ki je zašel v zmetu nad vas in se s snegom vred udrl po dimniku v kuhinjo.

Prestrašena vzklikne Petelinova:

„O bog, o bog, tako kmalu pa ga res ni bilo treba poslati!“

Moderna Eva.

Na sodnji.

Sodnik: „Ker je bila gos, ki si jo ukradel, moja last, odpustim ti za danes kazen; toda pazi, da te nikdar več pri tatvini ne zasačim!“

Tat: „Hvala, gospod sodnik! V prihodnje bom že bolj pazil, da me ne bodete zasačili!“

Trebanjska.

Pintarček, po Trebanjski dolini dobro znan rezbar, pripovedoval je zadnjič v Ljubljani:

„Bagá sem narejdu iz lipovine pa sem ga na palica pastau, je pa zlodej d'l pou!“

Pivčev samogovor.

„Jej, jej, jej, 28 vrčkov sem ga včeraj pri Koslerju popil, pa sem danes tako žejen; kako bi bil jaz šele danes žejen, če bi ne bil včeraj nič pil, à à à!“

Hudobno.

Nedeljski lovec: „Komaj sem s puško pomeril, ležal je že zajec mrtev na tleh!“

Prijatelj: „Kaj se nahajajo tudi med zajci — samomorilci!“

Samo zaradi tega.

Oče: „Kakor sem čul, si pri izpitu prav na vsa vprašanja molčal!“

Sin dijak: „Res je, toda molčal sem samo zaradi tega, ker nisem prijatelj neumnega govorjenja!“

Edina priložnost.

Žena: „Nocoj si zopet vso noč v spanju govoril!“

Mož: „Že mogoče, čez dan itak ne pridem nikdar na vrsto!“

Strašna kazen.

Ker se je jetnik navzlic s postom poostrene ječe obnašal nedostojno, obsodil ga je sodnik, da mora na dan posta prepisati dvajset strani iz knjige „Nova kuharica“.

Težko.

„Kdaj pa bi lahko govoril z gospodom šefom?“

„To je pa silno težko, kajti pred deveto uro ne pride nikdar v pisarno in po deveti uri vedno zopet odide!“

Čudno.

„Kako vam je kaj ugajala moja nova opereta?“ vprašal je mlad komponist starejšega tovariša.

„Izvrstno! Jaz se samo čudim, kako more tak mlad človek komponirati tako stare melodije!“

III.

Orka luj! Tu je spoglu Žan s Pulan tiste iblanske gspude, k sa tli sluvenske šaušpilarce obrihtat, de b leuš špilale. Tku jh je pa spoglu, de sa kar cvelil. Pa jest na vramem, de b biu tu res kašn Žan s Pulan, zatu k puznam use sorte Žanete na Pulanah, ampak sa usi prenaumn, de b bli res za kelnarja za punucat. Jest mislm, de je biu tu ta nar bl gvišn kašn Štefk, k je za kelnarja, kokr ustvarjen, sam ta felar ma, de use ukul učveka, kar se za kelnarja skuz in skuz na šika. Jest le na zastopm, kuku

sa mogl bt gspudi tku tumast, de greja tacgala za kelnarja gor uzet, de pol use pu mest ukul pužnedra. Kua pa gre kermo am, če sa gspudi s pijača untrfuzlal in s cvička šlampanca zrihtal. Vin je vin! Buh je še z vode naredu vin, pa mu zatu nuben nč naprej na meče. Prou za prou je pa tud naumn, de greja gspudi glih šaušpilarce na pujedna vabt; nej b mene puvabil, pa b jm use pužeru, kar b mel pr hiš, še Štefka, če b me on pedenu. Pa b jh zatu pol nč pu cajtngah na uberu, ampak še udkrivu b se jm, kedr b jh na gas sreču. Zdej se nm pa šika: kdur se med utrobe meša — — — —!

Pa tu še use skp nč ni, preke tem, kar dondons tist gspudi špilaja, k Sluvenem vektorje pišeja. Usak če bt ta peru, pa če prou še egiptuskh sajnaskh buklic na zna spisat. K morja zdej u ene buklic usak neki pisat, k jh boja na Srbskm vn daf, pa če bt usak ta peru, tku de s nazadne nisa mogl drgač pumagat, kokr de sa se zmenil, de u šlu tu na vaga; kdur je bl težek, tist u pa ta peru in pol tku naprej. Tu pa spet tistmo gspude ni blu prou, k ceu dan u kufehaus sedi in pu cajtngah puštabe šteje, de pol ve, kere cajtngaje maja ta nar več puštabu na enmo platlc, zatu k b biu ta gspud glih ta nar bl lohek in b mogu bt na ta viža ta zadn. De je biu zavle tega strašn hud in de je ud same jeze pihu kokr sever ukul vogla, se tku zastop, vndr pa ni mogu nč upraut, če je prou reglou in reglou, k sa bli pa usi ta težk gspudi preke nem. Zdej u pa šlu tu na vaga, kar je tud ta nar bl prou, če se na morja drgač uglihat.

K je bla ta zicnga vn, me je pa tku drmota prjela, de sm šou na gliha dam u postla in sm preci zaspau. Kumi sm pa uči

zatisnu, sm mou pa že tku čudne sajne, de še dons na vem, kua pumenja, zatu b pa prosu, če je ker tku kunštn, de b m jh pujasnu.

Tam zavravn pojstle sm zagledu en velek kp skori čist prazne slame. Tku ene šterndvejst škumpnku ja je mogl bt. Na ta kp je naenkat prlezu en vosu. K je pršou na vrh, je pugledu kurajžn ukul sebe, nategnu ušesa in rep, pol je pa zarigu: „Puglejte, lube božje stvarce, kuku velek vosu sm jest. Če gledam tkula ukul sebe, tekat šele vidm, de sm tulk več kokr vi, kokr je Ajflu turn u Pariz več, kokr sa druh crkven turni! In men se zdi, de je sam tist še večji vosu kokr sm jest, k na vrjame, de sm jest ta nar več vosu!“

K sm se zbudu, pa ni blu nker ne slame ne vosla; zdej pa gruntam nuč in dan, kua b tu pumenil. Ta nar peru se ubrnem na Šlefka, če b on mogu tu pugruntat; če pa on na more tega strit, nej pa praša kašnga družga gspuda, s kerm je prjatu in k se na sajne zastop. Jest mu bom strašn hvaležn in mu um rad dau ta nar leuš čik za lon, če u ta prava zadeu.

Seveda.

Soprog: (soprogi, ki je ogledovala izlogo klobukov): „Ti, nic ne ogleduj klobukov, ker jaz sem denarnico pozabil doma!“

Soproga: „Oh, ali si nisi mislil, da si nameravam klobuk kupiti?“

Soprog: „Seveda sem mislil!“

Dobro naložen.

„Gospod profesor! Vi pa s smodko odklepate hišna vrata!“

„Je že res! Pa ne da bi namesto smodke ključ pokadil!“

Da postane človek neumrjoč, mora umreti!

Smola.

A: „Kako pa kaj gre tvojemu prijatelju doktorju Zmazku, ki se je lansko leto v Afriko preselil?“

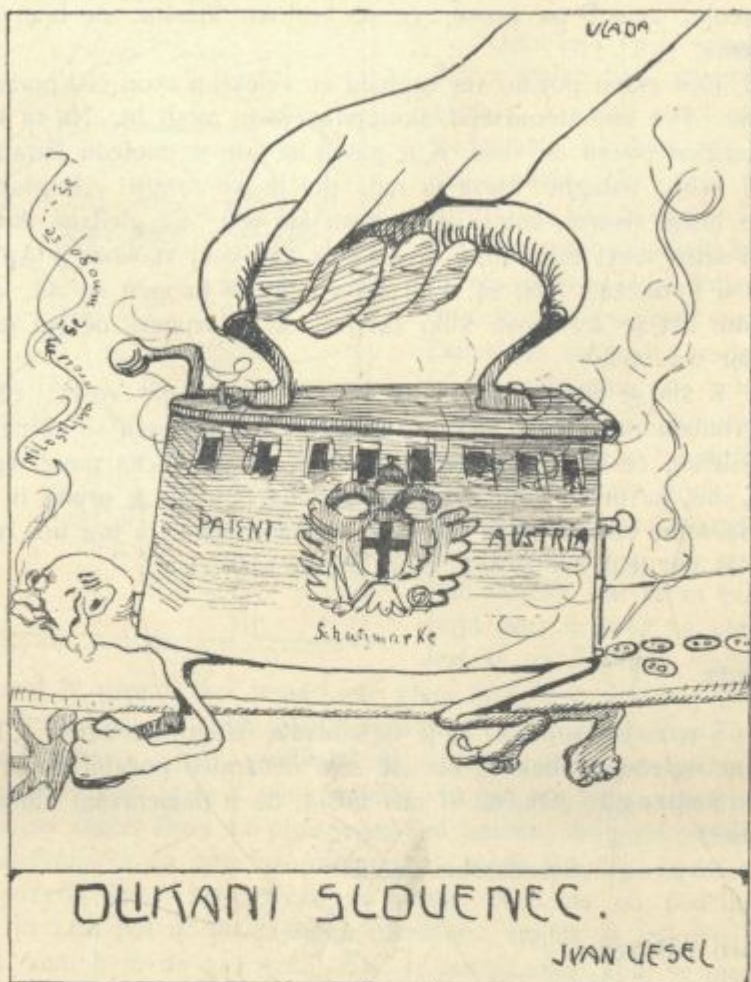
B: „Smolo je imel, kakor doma! Prvi divjak, ki mu je ozdravil želodčno bolezen, ga je — požrl!“

Težka ločitev.

A: „Ali je nevesta tvoja kaj jokala, ko si se poslovil od nje?“

B: „Tako je stokala, kakor državni pravdnik, kadar porotniki kakega hudodelca oproste!“

Ex libris.

Primeri.

A: „Ti ne veš, kako zvest in vzoren soprog sem jaz! To ti rečem: prav kakor — vžigalica „družbe sv. Cirila in Metoda!“

B: „Kako misliš to?“

A: „Ker vzplamtim samo ob lastni svoji — škatlji!“

„Človeštva ideal je denar. — Lump, kdor je brez ideala!“

Na kolodvoru.

A: „Kam se pa ti pelješ?“

B: „V Trst!“

A: „Za zabavo?“

B: „Ne! K svoji ženi!“

Nepoboljšljiv.

Krčmar U., ki se je vrnil s sodnije domov, kjer je bil ravnokar obsojen na sto kron globe, ker je vino mešal z vodo, ukazal je svoji ženi: „Ti, zdaj pa le prilij dokaj vode vinu, da se mi povrne škoda, ki se mi je napravila danes na sodnji.“

Hudobno.

„Moj zaklad je moja vednos!“
„In kje imate ta zaklad zakopan?“

Oj, da bi bili v s i ljudje bogati, potem bi gotovo vsakdo rad lajšal siromaštvo.

Ex libris.

Utrinki.

Eksekutorji so taki, kakor otroci: vse hočejo imeti, kar vidijo.

Zaradi ljubezni je že marsikdo izgubil pamet, zaradi pameti pa — ljubezen.

„Molčati je zlato!“ — razumē se, da ne pri kakem izpitu.

Umetnost se preživlja s hvalo razumnikov in z denarjem nevednežev!

Zdrav človek ima tisoč želja — bolnik samo eno!

Prevelika ponižnost je zoprnejša, kakor prevelika ošabnost!

Kdor stori samo svojo dolžnost, ta ne stori svoje dolžnosti!

Srečni so samo oni, ki sreče ne potrebujejo!

Patriotična kuharica.

Micka je bila v kuhinji. Pod kuhinjskim oknom stoječ domobranec jo pokliče. Obenem pa jo pokliče gospodinja: „Micka, pridi takoj k meni v sobo!“

Micka: „Ne morem, milostiva! Domovina me kliče!“

Razumljivo.

„Kako je to, da ima gospod svetnik že tri redove?“

„To je razumljivo: Tretji red je dobil zato, ker je imel že dva; drugega je dobil zato, ker je že enega imel; prvega pa so mu dali zato, ker še ni imel nobenega!“

Pesnikove težave.

A: „Toraj vsi vaši prijatelji so si kupili vaše nanovo izdane pesmi!“

B: „Da — samo jaz sem jim moral — posoditi denar!“

Ni mogoče.

Sodnik: „Vi ste ga pobili s hišnim ključem na tla!“

Toženec: „Ni mogoče! Jaz sem oženjen!“

Moderna kupčijska načela.

Trgovec (ki mu je poginil kanarček): „Prosim vas, gospod poslovođa, dajte nemudoma nalepiti v izlogah „Popolna razprodaja zaradi smrti!“

Pozna svojo ženo.

Služkinja: „Oprostite, milostna, čula sem, da iščete kuharico!“

Gospa: „Obžalujem, sem jo že dobila!“

Soprog: „Za zdaj jo že imamo, pridite vprašat — po-jutrišnjem!“

Usodna beseda.

Glej, prijatelj, ona dama pri nasprotni mizi je bila nekđaj moja nevesta... Pa pomislite, zaradi ene same besede se je vse razdrlo!“

„Kako je bilo to mogoče!“

„Nekoč sem šel k njej in sem jo vprašal, če hoče biti moja soproga, ona pa je rekla „ne!“

Tolažilo.

Vseučiliščnik (ki se je noč in dan učil za prvi državni izpit): „Hvala bogu, da bom vso to neumnost, kar se je bom zdaj navadil, lahko pozneje zopet pozabil!“

Dobra kupčija.

„Ti, Zavrtnik; jaz bi rad prodal svojega konja! Koliko mi daš zanj?“

„Dva voza najlepše mrve!“

„Čemu mi bo mrva, ako ne bom imel več konja?“

„Nič naj te to ne skrbi! Jaz ti bom posodil za toliko časa konja nazaj, da ti bo požrl vso mrvo!“

Orožniško poročilo.

(Upoštevajoč ukaz, da se mora vsak znesek prejšnje veljave izpremeniti v krone, poročal je orožniški postajevodja sodniji): „Ranjeneč ima na glavi luknjo v velikosti goldinarja = dve kroni!“

Obzirno.

„Ali imate kako fotografijo pokojnega svojega soproga?“

„Ne! Zato sem se pa zdaj poročila z njegovim bratom, ker mu je silno podoben!“

„Buh loni, gspa, za kruh, če ga ne bo veter odnesu!“

Priprosto.

Trgovec: „Oprostite, gospodična, tega blaga ne morem več vsprejeti nazaj. Kar je prodano, je prodano!“

Gospodična: „Ali, mojemu ženinu to blago nikakor ne ugaja!“

Trgovec: „Tako! Potem si pa dobite takega ženina, da mu bo blago ugajalo, pa bo vse dobro!“

Najboljša tolažba je — pomoč.

Sreča.

Profesor V. je prišel do kože premočen domov; ko mu je prišla soproga nasproti, vskliknil je vzradoščen: „Ti preklicano vreme! Tako huda ploha me je vjela na potu, da sem ves moker. To je še dobro, da sem dežnik pozabil doma, sicer bi bil še ta — moker!“

Ošabnost.

„Koliko otrok pa imate, gospod baron?“

„Dvanajst!“

„Ali še vsi živé!“

„No, pa še kakó!“

Tolažilo.

„Povejte mi, vodnik, ali mislite, da bi mogel priti na Triglav? Jaz sem namreč zelo kratkoviden!“

„O, to nič ne škoduje. S Triglava se je marsikdo prekucnil, ki je prav dobro videl!“

Jovialno.

A (osemdesetletnemu starčku): „Povejte mi po pravici, ali vas še življenje veseli?“

Starček: „Pravzaprav ne; ker pa ljudi jezi, da sem še živ, to me veseli!“

Potrata.

Oče (svojemu malemu sinčku): „Povej mi, s čim bi te najbolj razveselil, ko bi ti kupil za tvoj jutrišnji god?“

Sinček: „Prosim, kupite mi krtačico za snaženje zob!“

Oče: „Ljuba duša, kaj ti je na misel prišlo! To je vendar potrata! Pogledaj, kadar boš tako star, kakor sem jaz in ne boš imel več zob, čemu ti pa bo krtačica?“

Izdal se je.

A: „Kaj pa je tebi na roki, da imaš vso obvezano?“

B: Eh, sinoči sem šel od vinske pokušnje domov, pa mi je nekdo na roko stopil!“

Ni res.

„Toliko se govori, da je po večjih mestih vse polno žepnih tatov; jaz pa že ves teden nosim po Dunaju kos kruha v žepu, pa mi ga še nihče ni ukradel!“

OGLASI

PRIPOROČILA VREDNIH
DOMAČIH TVRDK

Brata Eberl, Ljubljana

slikarja napisov in lakirarja.
Dekoracijska, stavbena in pohi-
štvena pleskarja.
Delavnica: Igriške ulice štey. 8.
Telefon 154.

Brata Eberl, Ljubljana

tovarna oljnatih barv, laka in fir-
neža z električno gonilno silo.
Telefon 154.
Trgovina in pisarna: Miklošičeve
(Franciškanske) ulice 6.

Pekarija, slaščičarna in kavarna JAKOB ZALAZNIK

Ljubljana, Stari trg 21.
Filijalke: Telefoni: št. 194.
Glavni trg 6 — Sv. Petra cesta 26

GRIČAR & MEJAČ

Ljubljana, Prešernove ulice
priporoča svojo največjo in naj-
starejšo trgovino z izgotovljeno
obleko za gospode in dečke, gospe
in deklice.

Šivalne stroje

priznana najboljšega
izdelka za družine in
obrtnike priporoča
tovarniška zaloga šti-
valnih strojev

IV. JAX IN SIN
Ljubljana,
Dunajska cesta št. 17.

FRANC ČUDEN

urur in trgovina z zlatnino
Ljubljana, Prešernove ulice 1.
Velika zaloga vsakovrstnih žepnih
in stenskih ur ter ur budilnic itd.
Najnovejši ceniki zastoj in franko.

L. MIKUSCH

v Ljubljani, Mestni trg štey. 15.
priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in solnčnikov
v kakoršnikoli velikosti in od vsakovrst-
nega blaga, najpriprosteje in tudi najele-
gantneje izdelane, po najnižji ceni. Pre-
kupcem so na zahtevanje obširni ceniki
franko na razpolaganje.

Avgust Agnola

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.
Velika zaloga steklenega in
porcelanaste blaga itd.
Krasna izber raznovrstnih svetilk.

JOSIP MURNIK

trgovina s špacerijskim in delika-
tesnim blagom in vinarna
Ljubljana, Sv. Petra cesta.
Velika zaloga vsakovrstnega špacerijskega
in delikatesnega blaga, šampanjca, pri-
stnega francoskega in domačega medic-
nalnega konjaka, vina, ruma, likera itd.

Slaščičarna in kavarna Ivan Gotthard

Ljubljana, Stari trg 6
priporoča izvrstne izdelke ob naj-
nižjih cenah.

Fotografični atelije

JULIJ MÜLLER

Ljubljana, Miklošičeva cesta 8.
se priporoča za izvrševanje vsakovrstnih
fotografij v atelijeju, kakor tudi izven hiše.
Povečanja po vsaki podobi.
Priznanje Nj. Vel. cesarja Franca Jožefa I.

Tovarna za stroje

G. Tönnies, Ljubljana

Specijaliteta: Žage in stroji za ob-
delovanje lesovja, turbine, trans-
misije, naprava za odvajanje žaga-
nja in oblanja, sesalno plinove mo-
torje, najcenejša gonilna sila 1—3 v.
na uro in konjsko silo.

J. KOSTEVC

Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.
Velika zaloga manufakturnega blaga, suk-
nenega in modnega blaga za ženske in
gospode, velika zaloga solidno izdelanih
modrcev, ženskega in moškega perila, kra-
vat, svile, baržuna, modnih nakitov itd.
Vzorci na zahtevo poštnine prosto.

Rastlinski liker

„FLORIAN“

je najboljša
kapljica za želodec.

Prva slovenska **Delniška družba**
združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani

priporoča svoja piva, varjena iz najboljšega sladu in hmelja in zagotavlja vsem svojim odjemalcem najsolidnejšo in najtočnejšo postrežbo.

Cenjena naročila naj se navišijo na: **Delniško pivovarno Laški trg, Štajersko.**
Vsi drugi dopisi pa na: **Delniško družbo združenih pivovaren v Ljubljani.**

L. M. ECKER, stavb. klepar

Ljubljana, Dunajska cesta 7 in 16.

Vsakovratna stavbinska dela. Najcenejša izvršitev lesno-cementnih streh in pokrivanja s strešnim lepom. Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in strešnega lepa. Strelvodne naprave po izkušeni sestavi. Vodovodne instalacijske naprave vsake vrste. Zgradba stranišč in kopalnih naprav. — Proračuni na zahtevanje brezplačno.

Pristni domači brinjevec

preizkušen na kemičnem preskuševališču za živila v Ljubljani razpošilja s certifikatom

Ivan Mali v Škofjiloki

po K 2— liter v zapletenih steklenicah po 3-3 litre.

NAJBOLJŠA KURJAVA

za železne peči je **KOKS**
brez dima, saj in vsakega duha.

Vedno v zalogi
v ljubljanski plinarni.

Prva kranjska tvornica pletenin in tkanin
Dragotin Hribar v Ljubljani

priporoča cenjenim gg. trgovcem in kramarjem v mestu in na deželi svoje izdelke, kakor: nogavice, rokavice, gorenjske jopiče, gamašne, otroška oblačilca, telovnike za gospe in lovske telovnike itd., itd.

Tovarniško zaloga: Šelenburgove ulice 13.

„SLOVAN“

Izhaja po enkrat na mesec v veliki četvorki s krasnimi ilustracijami in umetniškimi prilogami ter stane za Avstrijo 12 kron

na leto, 6 kron na pol leta. Za dijake 10 kron na leto. Za Nemčijo 13 kron 50 vinarjev, za druge države 15 kron.

Tudi I. in II. letnik „Slovana“ dobiti sta še nevezana po K 12—, vezana v izvirne platnice po K 17—.

DRAGOTIN HRIBAR ©

LJUBLJANA

TISKARNA
ZALOŽNA KNJIGARNA
KNJIGOVEZNICA

TRGOVINA S PAPIRJEM, PISALNIM
IN RISALNIM ORODJEM.
SKLAD ŠOLSKIH KNJIG IN MOLIT-
VENIKOV NA DEBELO IN DROBNO.
ZALOGA POSLOVNIH KNJIG
IN TISKOVIN.
NAJVEČJA IZBER RAZGLEDNIC
IN UMETNIŠKIH DOPISNIC.
ZALOGA NAJBOLJŠIH STRUN
ZA GLASBILA.

JOSIPINA SCHUMI TOVARNA
LJUBLJANA SLADČIC
IN KANDITOV

PRIPOROČAM P. N. ČAST. TRGOVCEM IN
SLAVNEMU OBČINSTVU SVOJO NAJ-
VEČJO, NAJCENEJŠO ZBIRKO SLAD-
ČIČARSKIH IZDELKOV.

NADALJE PRIPOROČAM
VSAKOVRSNE ČASU
PRIMERNE PREDMETE,
KAKOR:

FINE BONBONE,
ČOKOLADO,
PECIVO I. T! D.

VSI MOJI IZDELKI SO IZBORNE KAKOVOSTI TER
PO KOLIKOR MOGOČE NIZKI CENI.

PRIVATNA NAROČILA IZVRŠUJEM TOČNO TER LE PROTI
POŠTNEM POVZETJU.

Cena na leto 6 K, na pol leta 3 K, za Nemčijo 7 K 20 h, za vse druge države
8 K 40 h. Posamezna številka 30 h.

Lastnina in tisk Drag. Hribarja v Ljubljani. Ureja S. Magolič v Ljubljani.